

alligevel tilstaae, at, selv om dette Endringsforslag vedtages, saa har jeg dog alligevel nogen Tvivl, om jeg i det Mindste for mit Bedkommende skal stemme for Loven. Det forekommer mig, at i de Udtalelser, som sidst fremkom fra den høitærede Finantsminister, er der ikke draget en bestemt Grændse imellem, hvad Finantsministeren antager at henhøre under Administrationens Omraade, og hvad der henhører under Lovgivningens Omraade i Møntfagen. Det hedder i Grundlovens Artikel 33: „Kongen har Ret til at lade slaae Mønt i Henhold til Loven“, og vi maae altsaa antage, at enhver Forandring i Møntvæsenet grundlovsmæssigt udfordrer Rigsdagens Samtykke. Finantsministeren udtalte sig imidlertid saaledes, som om det var en Selvfølge, at der var betydelige Forandringer i Møntankiggender, som ikke behøvede Rigsdagens Medvirkning, men som vare administrative Sager. Det er vel saa, at, naar man seer hen til de ældre offentlige Bekjendtgørelser fra Regjeringen, da finder man adskillige, som ere udfærdigede i en saadan Form, som nu ikke længere sættes ved Siden af Loven; men de angaae dog kun i Almindelighed Præget og ikke Gehaltet og Lødheden, og jeg haaber, at Finantsministeren vil anerkjende, at ingen videre gaaende Forandring i Møntvæsenet, navnlig i Gehalt og Lødhed, kan foregaae uden Lovgivningsmagts Medvirkning. Det kan ikke nægtes, at ved den foreliggende Sag i dens Heelhed vil der foregaae Forandring i de Forhold, som hidtil have været bestemte her i Kongeriget ved Loven. Vi maae nemlig betragte denne Lov, som foreligger, som et Brudstykke af en større Sag, der i sit hele Omfang er forelagt paa andre Steder. Det fremgaaer saaledes f. Ex. deraf, som ogsaa er indrømmet af den høitærede Finantsminister under Sagens forrige Behandling, at man tænker paa at udpræge en ny Møntfort, idet man tænker paa at slaae halve Dalere eller $\frac{1}{4}$ Species, som ikke efter den gjældende Lovgivning hidtil have hørt til vor Circulation. Jeg indrømmer, at en saadan Foranstaltning i og for sig kan være meget hensigtsmæssig, og det er ikke det Punct, som i og for sig vil bevæge mig til at stemme imod Lo-

ven; men det er i alt Fald klart, at, naar saadanne nye Mønter slaaes, saa vil de ogsaa komme i Circulation her i Kongeriget. Det siges udtrykkeligt i de Motiver, som ere forelagte andre Steder, at Mønteenheden er af Bigtighed, for at de Penge, som indkomme fra de andre Landsdele, igjen kunne udgives her, og omvendt; altsaa disse halve Rigsdalere, som man nu vil slaae, de vilde ogsaa udgives her, naar de komme ind i Finantskassen. Det er altsaa det Samme, som om de umiddelbart udpræges for Kongeriget. Dette er en Forandring i de bestaaende Forhold, saaledes som disse hidtil have været ordnede ved Lov. Man kan saaledes ikke vide, hvorvidt Finantsministeren kan gaae, og navnlig, hvorvidt han af vort Samtykke til denne Lov vil udlede en Berettigelse for Regjeringen i andre Henseender, som ellers kunde være tvivlsom. Det kan dog ikke antages af Finantsministeren, at vi ved denne Lov paa en Maade indrømme ham en aldeles fri Haand med Hensyn til Møntvæsenet og en større Frihed, end han tidligere har havt, og navnlig, at han deraf vil udlede den Slutning, at vi renoncerede paa Lovgivningsmagts Medvirkning, naar der er Spørgsmaal om Seddelcirculationens Forøgelse. Den Afgang, som Banken nu har, til efter Overlæg med Statsmagten at faae Lov til at udstede flere Sedler, den er jo kun en Følge af Møntregalet; thi, ligesom Kongen slaar Mønt, saaledes har Staten overdraget det til Banken under visse Betingelser at udstede Sedler. Naar nu det hele Møntforhold blev bragt under Administrationen, saa kunde deraf ogsaa følge, at man vilde udlede en Erkjendelse fra Rigsdagens Side af, at den heller ikke vilde blande sig ind i det Forhold, om Seddelmassen her i Landet skulde forøges. Nu er det vist, at en saadan Forøgelse af Seddelmassen er en Foranstaltning af stor Bigtighed, som vel fortjener at gjøres til Gjenstand for Raadslagning med Lovgivningsmagten, og det saameget mere, naar man paa-tænker at benytte endeel af disse Sedler til en Art Statslaan; thi det kan jo meget godt gjøres til en Betingelse for en saadan Udvidelse af Seddelcirculationen fra Bankens Side, at Banken igjen laaner disse Sedler til Finants-